

ROZHOVOR s Gabriele Kuby: Globální sexuální revoluce: ztráta svobody ve jménu svobody

Gabriele Kuby se narodila roku 1944 v německé Kostnici, působí jako překladatelka, lektorka a publicistka. V letech 1964–1967 vystudovala na berlínské Svobodné univerzitě sociologii, ve studiu dále pokračovala v Kostnici (obor dějiny umění). V letech 1974–1976 studovala na Mezinárodní akademii nepřetržitého vzdělávání v Anglii. V roce 1979 se vdala, má tři děti, v roce 1997 konvertovala ke katolictví.

G. Kuby napsala 11 knih s tematikou lásky, sexuality, čistoty, sexuální revoluce a rodové (genderové) ideologie. Některé z nich: *Moje cesta k Marii* (1998), *Není míru bez pokání: svědectví neofytky* (2002), *Harry Potter: globální skok do okultního pohanství* (2002), *Vzplanutí lásky: pro mladé lidi, kteří chtějí mít budoucnost* (2005), *Gender* (2006), *Globální sexuální revoluce: ztráta svobody ve jménu svobody* (2012, přeloženo do češtiny v roce 2014), *Gender – nová ideologie ničí rodinu* (přeloženo do češtiny v roce 2014).

3.-6. listopadu 2014 se G. Kuby zúčastnila prezentace své knihy *Globální sexuální revoluce: ztráta svobody ve jménu svobody* v Rumunsku, kde poskytla i níže uvedený rozhovor.

Vaši knihu o sexuální revoluci někteří čtenáři v Německu označili slovem „šok“. Co je na ní tak šokujícího?

Pro některé lidi to byl šok z toho důvodu, že byl popsán celý obraz globální sexuální revoluce, která dnes probíhá. Většina lidí si již všimla, že nemáme stabilní hodnoty, že nemáme stabilní rodiny, že se stal všudypřítomným homosexualismus. Nicméně oni nevidí, co se za tím skrývá.

V knize se mi doufám podařilo ukázat problém v celku. Globální sexuální revoluce stojí za pojmem „gender“, o němž většina lidí ani neví, co znamená. A přitom právě on obsahuje sémě rozkladu všech sexuálních standardů. To se také děje ve všech západních zemích a šíří se do celého světa.

Někdo se vám ale může vysmát a říci, že jste stoupenkyní teorie globálního spiknutí.

V knize uvádím 18 stran zdrojů, které dokládají, o čem hovořím. Víím, že píšu proti proudu. A dnes jsem hostem v zemi, která žila až do roku 1989 v komunistické diktatuře, takže vy víte lépe než já o vzdorování, oficiální propagandě, nucení společnosti atd.

Můžete srovnat, jak škodil rodině komunismus a jak současný protirodinný feminismus?

Tyto ideologie mají mnoho společného, i když se to ihned nepozná. Obě jsou namířeny proti rodině, obě staví rodiče před stěží zvládnutelný (jestli vůbec zvládnutelný!) úkol vzdělávání vlastních dětí a hlídání je v hranicích, ve kterých se lidé rozvíjejí jako silné osobnosti, mají odolnou identitu – a to díky rodině. Totalitní ideologie bojovaly právě proti tomuto.

Genderová ideologie se zabývá stejnou záležitostí, jen způsobem, který je daleko více devastující. Protože se nejedná o nátlak, který můžeme ihned pocítit: nikoliv, prodává se nám pod značkou svobody. Podnadpis mé knihy zní: „ztráta svobody ve jménu svobody“.

Myslím, že se zde setkáváme ještě s jednou podobností: pro obě totality je společným nepřítelem církev. Diktatury likvidovaly chrámy, srovnávaly je se zemí, zabíjely kněze a biskupy, zavíraly je do vězení, mučily atd. Dělal to jak nacisté, tak komunisté. Dnešní nové hnutí zatím nikoho nemučí, nicméně už začínají lidi zavírat a jdou do otevřeného boje s katolickou církví (například jsou proti její účasti v OSN a institucích Evropské unie. Církev je jejich hlavním nepřítelem.

Takže shody s totalitními režimy jsou nabíledni. I když se nyní zdá, že se propaguje svoboda, tolerance, antidiskriminace a další věci, ve skutečnosti se jedná o prázdné pojmy, které se ve skutečnosti využívají k svrhnutí hodnot a uvedení lidí v omyl tím, že se manipuluje jejich myslí. To jsou dostatečně průkazné shody s totalitními ideologiemi.

Další podoba spočívá v tom, že se snaží rodičům bránit v právu rozhodovat ohledně svých dětí. Chtějí rodinu zničit, chtějí lidi vyrvat z kořenů, zničit jejich identitu.

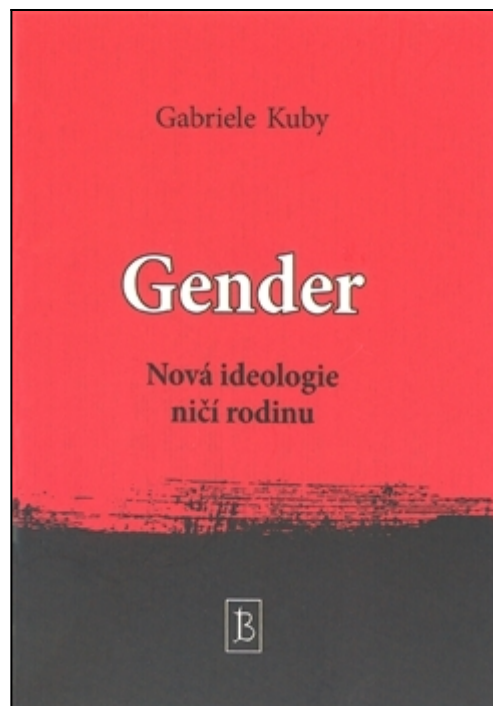
V roce 2012 jsem se setkala s papežem Benediktem XVI., který to, co probíhá, nazývá „antropologickou revolucí“ a hovoří o hluboké vnitřní nepravdě této ideologie. Během této soukromé návštěvy mi řekl: „Antikrist dnes proniká do srdce člověka hluboko jako nikdy předtím“.

Jako lidské bytosti jsme změnili podstatu vlastní lidskosti, která dnes čelí nátlaku ideologie, která tvrdí, že neexistují muži a ženy. Předpokládá se rozpuštění se mužské identity a ženské identity. Také tvrdí, že každá sexuální orientace je vlastně dobrá a je zapotřebí si jí vážít, být k ní tolerantní. Pokud s tím vyjádříme nesouhlas, zatlačí nás ke stěně a označí za „homofoby“, což je diskriminace. Už se připravují zákony, které nás dostanou do vězení a budou dávat obrovské pokuty, pokud někdo bude vyjadřovat svůj názor a říkat, že to není správné.

Pokud sexuální revoluce předpokládá eliminaci všech rozdílů mezi mužem a ženou, proč se dnes tak dbá na zvláštní práva žen? Jinak řečeno: proč bojovat za práva žen, když se pohlavní identita stává čímsi amorfním a zbytečným?

To je přesné. Jedná se o jeden z mnoha vnitřních rozporů této ideologie. Judith Butlerová, jejíž kniha *Problémy genderu: svržení identity (Gender Trouble: Feminism and the Subversion of Identity, 1990)* leží v základech této ideologie (dodala jí kategoriální aparát a jazyk) o tomto rozporu věděla. Také další odborníci v oboru genderu o ní ví. Myslím, že se příliš nezmýlím, když řeknu, že ženský problém je využíván jen jako jakási zástěrka. Vypadá to, že se bojuje za práva žen, ve skutečnosti se však likviduje pohlavní identita. Jenže veškerý tento boj za práva člověka se zhroutí v ten okamžik, když začne mít žena stejnou moc jako muž, a to už se nyní děje.

Co se stane s mužem a ženou když sexuální revoluce zvítězí a vznikne společnost, která bude založena na těchto základech?

Vidíme již mnoho příznaků. Pokud to takto bude pokračovat... Jedná se o nedobré příznaky: rodiny se rozpadají, manželství se neuzavírají. Nikoliv ženy, nýbrž konkrétní ženské a evropské organizace rozšiřují různé zprávy, které tvrdí, že všechny ženy představují oběti a všichni muži se k nim chovají jako násilníci a sexuální predátoři. Výsledkem je ztráta mužského zájmu o to stát se otcem, a ženského stát se matkou. Jasně se to odráží v demografické krizi, již procházíme.

Brzy to přinese těžké společenské problémy, a to dokonce v našem bohatém Německu. Náš systém sociálního zabezpečení se nebude moci řídit těmi standardy, na něž jsme zvyklí. Tyto standardy nám dovolují udržovat smír. Lidé ještě dostávají peníze, které potřebují. Jakmile se však vše zhroutí, a to proběhne poměrně brzy, protože již nemáme děti, které by šly na trh práce a platily by daně a sociální pojištění.

Vlastně už to začalo: v Paříži či Londýně jsme viděli, jak celé městské čtvrti hoří. Když již ekonomický systém nebude schopen minulého materiálního komfortu, myslím, že se něco stane. A to již nebudeme mít čas zabývat se takovými věcmi jako je homosexualismus, změna pohlaví a ostatní podobné věci.

Přičemž se jedná o problémy, které se týkají pouze malého počtu osob: 1,6% obyvatel (nikoliv 3%, 5% nebo 10%, nýbrž jenom 1,6% lidí se označuje za homosexuály v oficiální zprávě Centra pro sledování nemocí v USA). Z těchto 1,6% se pouze 2-3% zajímá o registrované partnerství. Proč? Protože žijí neuspořádaným stylem života.

Podívejme se na společnost vzhledem k následujícím generacím. Co se dnes děje? Proč je vyměňován systém hodnot a zákonů kvůli jakési menšině v menšině, která nečiní ani 1% obyvatelstva?

Někteří lidé nechápou, co je špatného na tom, když se bude s dětmi ve škole hovořit o sexu. Co byste jim řekla?

Sexualizované dítě je znavováno dětstvím. Dětství je přeci obdobím, kdy se dítě může vyvíjet a hrát si... Dětství je asexuální a rodina potřebuje nesexuální zónu. Sex patří výhradně k rodičům a nikdy k nikomu dalšímu v rodině. Pokud toto pravidlo odpadne, nebude ani dětství.

To, co se děje v německých, amerických a dalších západních školách je nepředstavitelné. Pokud děti nutí ve škole hovořit o sexualitě, což se již děje, pokud v učebnicích koukají na obrázky, které jsou

nemravné a pornografické, ztrácejí pocit studu. Jenže tento pocit potřebuje každý! Je absolutně nezbytný! Dokonce Sigmund Freud řekl, že pokud zlikvidujeme pocit studu, lidi nebude možné vzdělávat.

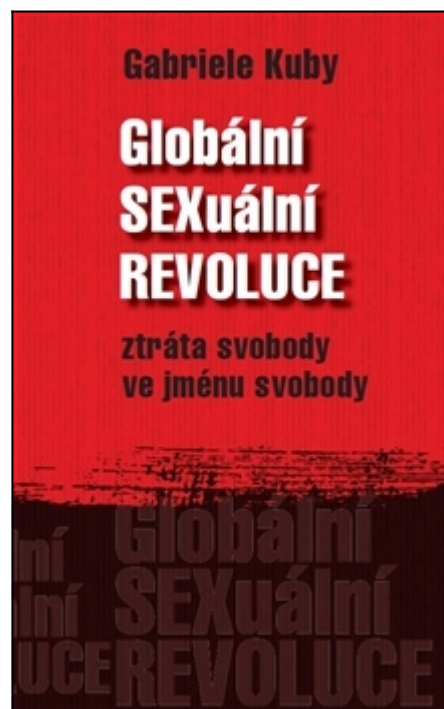
Pokud děti vybízíme k předčasným sexuálním experimentům, a to již od školky, pokud jim říkáme o kontracepci ve škole a připravujeme je k „prvnímu pokusu“, tak budou mít mladí lidé ještě předtím, než dospějí a budou mít právo hlasovat, řadu bolestivých zkušeností. A začnou pochybovat a ztrácet schopnost připoutat se k jinému člověku. Připoutání je nezbytné jak pro manželství, tak pro rodinu.

V mladých lidech tak likvidujeme schopnost založit rodinu, což samozřejmě protirečí přirozenému přání mladých lidí. Všechny výzkumy veřejného mínění ukazují, že mladí mají ideál založení rodiny. A úlohou naší generace je připravit je vnějškově i psychologicky k tomu, aby mohli založit rodinu a žít náležitým sexuálním životem.

Kromě toho došlo k velkému rozšíření pohlavních chorob, vzniká neplodnost. A homosexuální praktiky jsou rovněž spojeny s velkými zdravotními riziky. Měli bychom mladou generaci před těmito riziky varovat, jenže nám to není povoleno. Ale homosexuální páry jsou do škol zvány...

Do jaké míry jsou evropské instituce schopny prakticky realizovat genderovou politiku?

Evropské instituce podporují tuto ideologii ze sta procent. EU i OSN dělají vše možné proto, aby rodiny rozložily, aby rozložily náš hodnotový systém. A říkají této akci „boj za lidská práva“: agresivní protlačování homosexuálních sňatků, agresivní protlačování genderové ideologie jako státní politiky, protlačování povinnosti mít pro ženy konkrétní kvóty na trhu práce, prosazování přechodu péče o děti od rodiny ke státu atd.

Takže ano, mohou. Tyto instituce jsou vskutku silné. Stojí za nimi politické a ekonomické síly.

Dobrou zprávou je, že se začíná formovat politický odpor: ve Francii, v Litvě, kde byla zakázána propagace homosexualismu ve školách, v Maďarsku, kde nyní mají křesťanskou ústavu, v Chorvatsku, kde proběhlo referendum, které rozhodlo, že pouze žena a muž mohou uzavírat sňatek, na Slovensku totéž. Takže i v europarlamentu existuje hnutí odporu. Lidé se začínají probírat.

Rovněž já dělám, co je v mých silách, a to i v této knize. Už z ní vystřízlivěla řada lidí. Je zapotřebí na všech úrovních společnosti sjednotit své síly a vrhnout se do boje, zapnout motory na plný výkon a říci všemu tomuto rázné NE!

Přeloženo z ruštiny, upraveno.

Zdroj: pravoslavie.ru

Další články k tématu:

[Gabriele Kuby navštívila NR SR. Vo svojej novej knihe ozrejmjuje revolučné zmeny v sexuálnej oblasti človeka](#)

[G. Kuby: Z Ruska sa rozšíril jed proti rodine, z Ruska prichádza liek](#)

Autor: -mk-